

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Tarquinij adulterium à Romanis quo ardore vindicatum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

lia, pugnatores ad bella promptissimi. Neque hic stetit vindicta. Quippe regressi filii Israël omnes reliquias cimicatis, à viris usque ad iumenta, gladio percusserunt; cunctasq; urbes & vicos Beniamini vorax flamma consumpsit. Tantus zelus fuit Israëlitarum iustitiam amantium, atque odio prosequentium iniquitatem adulterorum.

VI

V. Expendant hanc historiam justitiae ministri, qui poenam ipsi mereri, quam irrogare, malunt, cum virtus alunt connuendo. Adulteria, quin & beneficia aliaque nefaria crimina non desunt: desunt qui puniant. Quam vero ob causam? Quis, ut cuiusque ingenium est, ita peccata ea leuia, aut certe non tantis impensis molestissime arbitratur plectenda. Ast aliter hic iudicauit Deus, cuius auspicijs est pugnatum, aliter pugnatores Israëlitae. Aliter judicabunt & ipsi aliquando, sed sero & iam judicandi; atque ab ipsis Ethnicis damnandi. Ut enim de ipius Lucretiae fausto nihil dicam, quæ vel violentum in se atque colpa carens adulterium morte voluit emaculare, ne villa deinde impudica Lucretia exemplo vineret: certe Lucretia è vulnere lapsa, conclamauerunt vir paterque: Brutus, illis luctu occupatus, cultrum ex vulnere Lucretiae extractum manantem cruento praesutens, Per hunc, inquit, castissimum, ante regiam iniuriam, sanguinem iuro, vosq; dy testes facio, me L. Tarquinium Superbum, cum scelerata coniuge, & omni liberorum stirpe, ferro, igni, quacunq; debinc vi possum, exacturum; nec illos, nec alium quenquam regnare Roma passurum. Cultrum deinde Collatino tradit, inde Lucretia, ac Valerio, stupentibus miraculo rei, unde nouum in Bruti pectori ingenium. ut praeceptum erat, iurant: totiq; ab luctu versi in iram Brutum, iam inde ad expugnandum regnum vocantem sequuntur ducem. Elatum domo Lucretia corpus in forum deferunt, concientia miraculo, ut sit, rei noua, atque indignitate homines, pro se quisque scelus regium ac vim queruntur, mox et rumpat patris maiestut, immo Brutus castigator lachrymarum atque inertium querelarum, auctorq; quod viros, quod Romanos deceret arma capiendi, aduersus hostilia ausos, ferociissimus quisque iuuenum cum armis voluntario adeat: sequitur & cetera iuuentus. Hic ardor erat adulterium vindicandi, pro quo Tarquinius castra, exercitum, regnum, pa-

Tit. Liu. I. 1.

triam amisit, nam ei exilium indictum est. Nec rex tantum luit, sed regis etiam liberi vrbe exacti sunt; vt documentum essent, nulli de plebe adultero impune esse oportere, quando Romani ne regibus quidem pepercérunt. Quanquam & illud licet obseruare, permisum hoc stuprum à Deo in iustum Collatini pœnam admonitionemque, incaute, inter pocula, loquentium, sermonibusque vtentium ad libidines excitandas. Nam tum in castris, cùm ferro esset quies, vino pugnabatur, & fabulis Venerem, non Martem spirantibus. Siquidem regij iuuenes interdum (hodie non interdum, sed ferè continuò) otium conniuixi confessionibusq; inter se terebant. Fortè potantibus his, apud Sex. Tarquinium, ubi & Collatinus conabantur, Tarquinius, Egerij filius, incidit de vxoribus mentio. Suam quisq; laudare miris modis, &c. ibi Sex. Tarquinium mala libido Lucretie per vim strupranda capit. Hæc est debita merces maritorum vxores suas alijs laudantium & commendantium, hic fructus pudicitiam prostituentium colloquiorum. Qui laudat merces, vanales facit; & furibus se exponit, qui thesaurum non abscondit. Quām autem longè grauius peccant illi viri, qui coniuges suas, in omni libertate, sinunt habitare solas, ibi, ubi ianua patet petulantiae totius iuuentutis? Audit maritus, intrare comatulos, potare, saltare, pernoctare: & nihil mali metuit? ò stupidam patientiam! & quo quis Bruto magis brutam? Hoc seculi nostri dederus est. Tarquinij non desunt, desunt Collatini.

Sed, vt ad viam redeat oratio, nihil mirum est, adulteria tam calidè punita, quando vel fornicationes ardentissimis animis sunt vindicatae. *Vnus de filiis Israël intravit, coram fratribus suis, ad scortum Madianitidem (Cozbi filiam Sur principis nobilissimi Madianitarum) vidente Moysè, & omni turba filiorum Israël, qui flebant ante fores tabernaculi. Quod cùm vidisset Phinees filius Eleazar filij Aaron sacerdotis, surrexit de medio multitudinis, & arrepto pugione, ingressus est, post virum Israëlitem in lupanar, & perfodit ambos simul.* Hoc, siue fecit singulari instinctu, siue auctoritate Moysis videntis ac permittentis, siue potius jussu eiusdem, qui paulo prius dixerat ad iudices Israël: occidat unusquisq; proximos suos, qui initiati sunt Beelphegor; certè placuit

VI.

Num. 25. 6.

Ggg

Deo